



Uitgave	Categorie	Onderwerp
1	Basgitaar techniek	Toonladders over meerdere octaven

“**Deep Dive**” is een periodiek verschijnend e-paper, dat naast de **GuitarJan.com** nieuwsbrief, wordt verstuurd aan geïnteresseerden. “**Deep Dive**” behandelt een specifiek muziektheoretisch onderdeel, dat kan variëren van een akkoorden clinic tot het behandelen van toonladder rariteiten of een gedetailleerde uitleg van een bepaalde solo, of een complex slagritme.

We gaan er voor de “**Deep Dive**” serie van uit dat je een redelijke muziektheoretische kennis hebt, waarbij onze website **GuitarJan.com** je natuurlijk alle studie- en oefenmogelijkheden biedt.

## Toonladders over meerdere octaven

In deze uitgave van “**Deep Dive**” leren we je patronen (*patterns*) aan, waarbij je de volledige vier snaren van je basgitaar gaat gebruiken om, in plaats van de gebruikelijke één-octaf patronen van een majeur of mineur toonladder te spelen, met wat positieverschuivingen je een *scale run* (chromatisch stijgende en dalende toonladder) over twee octaven speelt. Daarnaast bieden de patronen je ook de mogelijkheid deze in andere toonsoorten toe te passen. Voor dit soort *scale runs* is het van evident belang dat je de juiste vingers op de juiste positie gebruikt. De tabulatuur in de voorbeelden geeft je duidelijke aanwijzingen hiervoor. De legenda voor de vingerzetting is:

- I - Wijsvinger
- M - Middelvinger
- R - Ringvinger
- L - Pink

Voor je ritmehand kun je uitgaan van de gebruikelijke manier van basgitaar spelen, dus de afwisseling (*alternating*) tussen de wijs- en de middelvinger. Als je begint met je wijsvinger, probeer dan bij een volgende keer te beginnen met de middelvinger, zodat je jezelf een beetje onafhankelijkheid aanleert in het spelen met je rechterhand. Wat we je in de voorbeelden laten zien zijn slechts enkele manieren om toonladders als *scale runs* uit te voeren, dus je kunt rustig experimenteren met andere notenvolgorde als je dat wilt.

**1**

Voorbeeld 1 laat de G majeur toonladder over twee octaven zien. Schenk goed aandacht aan de slide tussen

De E en de F# met behulp van je wijsvinger, zowel stijgend als dalend. Het moet vloeiend klinken. Om de hoogste drie noten te spelen, moeten we een positie-sprong maken. Dit zul je in de toekomst nog vaak tegen gaan komen. De kunst is hier om het allemaal te laten klinken als één vloeiende beweging, zonder onderbrekingen. Een toehoorder mag eindelijk niet horen dat je een grotere positieverplaatsing met je linkerhand maakt.

**2**

Voorbeeld 2 is wat lastiger doordat er nogal wat rek-en-strek oefeningen in de positiewisselingen voorkomen. Dit is niet voor iedereen weggelegd. Als het niet comfortabel voelt, wees dan wat voorzichtig met deze oefening. Dit soort “brede” positieverschuivingen kunnen een behoorlijk fysieke belasting voor zowel je hand, als je vingers, vormen. Als je echter wilt oefenen op het zo efficiënt en snel mogelijk uitvoeren van een twee-octaf toonladder, dan is dit voorbeeld een hele goede oefening.

**3**

Voorbeeld 3 begint al redelijk snel met een positiewisseling, met name omdat dit patroon (*pattern*) wat bijgeluiden van de snaren teweeg kan brengen. Je kunt het jezelf wat eenvoudiger maken door de 5<sup>de</sup> snaar, de A-snaar, open te spelen in de G majeur toonladder.

**4**

**5**

De voorbeelden 4 en 5 zijn G mineur twee-octaven toonladders, en dit zijn patronen die je goed moet leren.

De patronen in de voorbeelden 4 en 5 zijn prima bruikbaar voor eigenlijk iedere mineur toonladder, en gemakkelijk te onthouden.

Probeer al deze *scalerun* patronen die we hebben besproken, toe te passen op andere toonladders, en probeer te improviseren met alle patronen, andere vingerzettingen te kiezen etc. Het kost allemaal wat moeite, maar het zal zich lonen in je (improvisatie)spel.